

RHEMENSIS ET RHETELORVM DITIO.

rum Bononiam est translata, ubi est navale vetus, *Gessoriacus* dictum, & Atrebatensis, *Atrecht*.

*Fluvii.
Matrona.
Axona.
Vesla.*

Fluvios ostentat Tabula Matronam, Axonam, & Vellam. Matrona, vulgo *Marne*, ingens flumen, neque ipso minus Sequana, cum quo Celtas à Belgis dividebat, ut Cæsar, Aufonius & Ammianus tradunt. Nascitur in Vogeso monte, paulo supra Lingonum urbem *Langres*, versus Euronotum. Visis vero post Lingones multis urbibus, oppidisque, quorum præcipua Iani-villa, S. Desiderii Fanum, Catalaunum, Hahy-um, Dormantium, Arx Theodorici, Meldæq; , acceptis item in sinum suum aliquot minorum gentium amnibus, qui vulgo *Sault*, *Bloise*, *Ourg*, & *Tresme*, Sequanæ convolvitur, leuca supra Parisios ad Pontem Charentonium. Axona Cæsari fluvius Galliae Belgicae in extremis Rhemorum finibus; vulgo *Ayne*, *Aaisne*, vel *Esne*. Fons ejus hodie apud Barrenses, supra Clarum-Montem, *Clermont*, ad pagum *Sovillii*. *Vesla*, Gallis *Vesle*, oritur ex Catalaunis, & ab oriente occidentem petens, variosque pagos intermeans, tandem ipsam Rhemorum urbem præterlabitur, usque dum se in Axonam exoneret. Meminit Rhemensium Plinius lib. 4, cap. 17. Hinc profectum preciosissimum telæ genus, quod Rhemensē vocant, communicata aliis quoque Galliae populis textrinae gloria.

*Concilia
varia Rhe-
mis celebra-
ta.*

Varia hic habita Concilia. Primum sub Remigio anno 514, in quo inter alia hoc accidisse memoratur, ut cum Arianus quidam Episcopus acerrimus disputator dialecticis suis conclusionibus Catholicis omnibus insultaret, nimiaque inflatus arrogantia advenienti ad locum Synodi S. Remigio assurgere cum aliis dedignatus esset, transeunte ad illum Sancto Præsule, sola ipsius umbra mutus prorsus redditus fuerit, nec ultra valuerit aliquid eloqui, nisi postquam ad Sancti pedes procidens nutibus veniam petiit, & ab eo iussus doctrinam Ecclesiae confiteri, protinus fidem Catholicam professus est. Narrat hæc Hincmarus in ejusdem Sanctis buregetis. Habitum aliud sub Carolo Magno pro di-

sciplina Ecclesiastica anno Christi DCCCXIII. Sub Fulcone Archiepiscopo pro confirmatione regni Caroli Simplicis anno DCCCXCII. Sub Artaldo adversus invasores rerum Ecclesiasticarum. Habita etiam Pseudosynodus sub Hugone Rege, contra Arnulphum Archiepiscopum Rhemensem anno DCCCXCII, cujus acta rescinduntur à Ioanne P. P. & in alia postea ibidem habita Synodo sub Legato Sedis Apostolicae, anno DCCCXCV. Sub Leone IX Pontifice celebrata ibidem Synodus anno MXLIX, in qua Canones sanciti de Simoniaca hæresi, de ministeriis Ecclesiasticis & altaribus, quæ à laicis tenebantur, deque pravis consuetudinibus, quæ ab eis in atriis Ecclesiarum exigebantur; de incestis, aliisque illicitis conjugis, de Monachis & Clericis apostatis, & mundanam militiam exercentibus; de rapinis, & pauperum iniustis captionibus, de Sodomitico vitio, ac de quibusdam hæresibus, quæ in iis partibus pullulaverant. quæ omnia anathemate damnata sunt; multique tam Episcopi, quam Comites, alique iis vitiis infecti, pari damnationis sententia perculsi. Sub Conone Legato sedis Apostolicæ contra Investituras laicorum anno MCXIV. Sub Calisto II, pro pace Ecclesiae, in qua Synodo (ut habet Rogerius in annalibus Anglicanis) numeratae sunt personarum pastoralium virgæ quadringentæ viginti quatuor, assidente quoque rege Francorum Ludovico. Henricus autem Imperator non quidem adfuit, ut promiserat: vicinum tamen se exhibens, Legatos primum ab universa Synodo, deinde à Callisto Papa suscepit pro renuntiatione Investiturarum Ecclesiarum: recusans vero eas deponere, communi omnium Patrum consensu excommunicatus est, anno MCXIX. Sub Innocentio secundo de schismate Petri Leonis, anno MCXXXI. Ab Episcopis Gallis in causa Abailardi, anno MCXL. Ab Eugenio Papa tertio, de variis negotiis Ecclesiasticis & contra novas hæreses, anno MCXLVII.

DITIO RHETELORVM.

vulgo

RHETELOIS.

Dicardia Vera complectitur Ducatum *Tirasche*, in quo metropolis *Guise*: Comitatum & Vice-damiam & *Amiens*: Corbientem: *Pequignyam*: Comitatum *Vermandois*, sub quo sunt alii, *Soissons*, *Noyon*, *S. Quintin*, & *Laon*: Denique Comitatum *Rhetelorum*, vulgo *Rhetelois*. qui in Ducatum & patriciatum fuit mutatus ab Henrico III, anno 1581, in gratiam Ludovici Gonzagæ & Henricæ Clivenfis.

Rhetelorum ditio sita est inter Rhemenfes, Lotharingos & Barros. Metropolis Rhetelium; sita ad Axonam, Gallice, *Ayne*, vel *Aisne* fluvium.

Sedano abest milliariibus Gallicis communibus novem: Rhemis Campaniæ urbe septem. Pontem habet trans Axonam. Pagi ejus celebriores, *Pargny*, *Nauvy*, *Bretoncour*, *Corny*, *Auboncour*, *Mesmont*, *Vaumont*, *Villers le Tourneux*, *Iandun*, *Marqueny*, &c. Regio aliis Galliae & Campaniæ partibus soli fertilitate & aëris bonitate non cedit. Supra metropolim Rhetelorum oppidum est munitum satis, *Chateau Porcien*, infra vero *Atigny*, ad latus ex obliquo *Genevilla*. Habet autem Campania Comitatus quosdam sibi non subjectos, nempe *Ligny*, *La Motte*, *Chalon*: quosdam vero sibi subditos, inter quos hic est *Rhetelorum Comitatus*.